

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/162/UE A CONSILIULUI

din 22 decembrie 2009

de modificare a anumitor dispoziții ale Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă specială,

întrucât:

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽³⁾ ar trebui modificată în vederea încorporării anumitor modificări care sunt în primul rând de natură tehnică.

(2) În ceea ce privește dispozițiile referitoare la importul și la locul impozitării livrărilor de gaz și de electricitate, textul Directivei 2006/112/CE, într-o lectură literală, prevede că regimul special instituit în temeiul Directivei 2003/92/CE a Consiliului din 7 octombrie 2003 de modificare a Directivei 77/388/CEE în ceea ce privește normele referitoare la locul de livrare a gazului și a electricității ⁽⁴⁾ nu se aplică importurilor sau livrărilor de gaz efectuate prin intermediul gazoductelor care nu fac parte din sistemul de distribuție și, în special, nu se aplică gazoductelor din sistemul de transport prin intermediul căruia se realizează

totuși o mare parte a operațiunilor transfrontaliere prin gazoducte. Cu toate acestea, obiectivul Directivei 2003/92/CE era să aplice regimul special și respectivelor operațiuni transfrontaliere. Pentru ca formularea textului să corespundă obiectivului acestuia, ar trebui specificat faptul că regimul special se aplică importurilor și livrărilor de gaz efectuate prin intermediul oricărui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau al oricărei rețele conectate la un astfel de sistem.

(3) Gazele importate cu ajutorul navelor prezintă caracteristici identice celor importate prin gazoducte și sunt destinate, după regazeificare, transportului prin gazoducte. Din motive de neutralitate, această scutire ar trebui, prin urmare, să se aplice importurilor efectuate cu ajutorul navelor atunci când gazele sunt introduse într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de gazoducte cu alimentare din amonte.

(4) Primele rețele de încălzire și de răcire transfrontaliere au fost deja date în exploatare. Aspectele care se aplică livrărilor și importurilor de gaz sau de electricitate se aplică în egală măsură livrărilor și importurilor de energie destinată încălzirii sau răcirii. În temeiul normelor actuale, TVA-ul pentru gazele naturale și electricitate se percepe în locul în care clientul le consumă efectiv; prin aceste norme se evită astfel orice denaturare a concurenței între statele membre. Prin urmare, regimul care se aplică gazelor naturale și electricității ar trebui să se aplice în egală măsură energiei destinate încălzirii și răcirii.

(5) În ceea ce privește locul în care se percepe TVA pentru prestările de servicii, textul Directivei 2006/112/CE, într-o lectură literală, prevede că regimul special instituit în temeiul Directivei 2003/92/CE se aplică numai acordării accesului la sistemele de distribuție de gaze naturale și de electricitate, exceptând prin urmare prestările de aceeași natură legate de un sistem de transport sau chiar la o conductă de alimentare din amonte. Totuși, obiectivul Directivei 2003/92/CE era să aplice regimul special și respectivelor prestări. Pentru ca formularea textului să corespundă obiectivului său, ar trebui specificat faptul că acest regim special se aplică tuturor serviciilor legate de acordarea accesului la orice tip de sistem sau rețea de electricitate și de gaze naturale, precum și la rețelele de încălzire și de răcire.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 8 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și avizul Parlamentului European din 24 noiembrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 204, 9.8.2008, p. 119.

⁽³⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 260, 11.10.2003, p. 8.

- (6) Experiența dobândită în cursul punerii recente în aplicare a procedurii actuale, care prevede responsabilitatea Comisiei de a se pronunța cu privire la existența unui risc de denaturare a concurenței ca urmare a aplicării unei cote reduse de TVA livrărilor de gaze naturale și de electricitate, precum și serviciilor de încălzire urbană, a demonstrat caracterul caduc și inutil al acestei proceduri. Normele de stabilire a locului impozitării garantează faptul că TVA-ul se percepe în locul în care clientul consumă efectiv gazele naturale, electricitatea, energia destinată încălzirii și răcirii; prin aceste norme se evită astfel orice denaturare a concurenței între statele membre. Cu toate acestea, informarea corespunzătoare a Comisiei și a celorlalte state membre cu privire la introducerea de către un stat membru a unei cote reduse în acest sector extrem de sensibil rămâne în continuare importantă. Prin urmare, este necesară o procedură de consultare prealabilă a Comitetului pentru TVA.
- (7) Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene ca temei juridic pentru scutirea, prin restituirea sau rambursarea unor impozite indirecte, acordată Comunităților și anumitor agenții și altor organisme comunitare cu privire la anumite achiziții realizate pentru uzul lor oficial, reprezintă o normă specială și ar trebui deosebită de temeiul juridic pentru scutirea de TVA pentru anumite tranzacții în folosul organismelor internaționale în general. Prin urmare, este adecvat să se clarifice și mai mult formularea Directivei 2006/112/CE și să se prevadă o scutire specifică, care să poată fi exercitată prin intermediul unei rambursări a impozitului, ceea ce ar permite evitarea anumitor dificultăți legate de aplicarea scutirii în cazul organismelor instituite de către Comunități, în special anumite întreprinderi comune instituite în conformitate cu articolul 187 din tratat.
- (8) În contextul aderării lor, Bulgaria și România au fost autorizate să acorde o scutire întreprinderilor mici și să continue să aplice o scutire pentru transportul internațional de persoane. Din motive de claritate și de coerență, aceste derogări ar trebui integrate în Directiva 2006/112/CE.
- (9) În ceea ce privește dreptul de deducere, regula de bază este că acesta nu se naște decât în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate de către o persoană impozabilă în scopul activității sale economice.
- (10) Această regulă ar trebui clarificată și consolidată în ceea ce privește furnizarea de bunuri imobile și cheltuielile aferente pentru a asigura faptul că persoanele impozabile sunt tratate în mod identic în situația în care bunurile imobile pe care le utilizează pentru activitatea lor economică nu sunt utilizate exclusiv în scopuri care au legătură cu activitatea economică respectivă.
- (11) Deși bunurile imobile și cheltuielile aferente reprezintă cazurile cele mai semnificative în care se impune clarificarea și consolidarea regulii, având în vedere valoarea și durata de viață economică a acestor bunuri și faptul că utilizarea mixtă a acestui tip de bunuri este o practică curentă, această problemă se pune, de asemenea, deși într-un mod mai puțin semnificativ și uniform, și în ceea ce privește bunurile mobile cu caracter durabil. În conformitate cu principiul subsidiarității, statelor membre ar trebui să li se ofere mijloacele pentru a putea lua aceleași măsuri în ceea ce privește astfel de bunuri mobile care fac parte din patrimoniul întreprinderii, atunci când acest lucru este oportun.
- (12) În vederea asigurării unui sistem de deducere echitabil pentru persoanele impozabile în contextul noilor norme, ar trebui să se prevadă un sistem de regularizare, conform celorlalte norme privind regularizarea deducerilor, care să țină seama de modificările cu privire la utilizarea în scopul activității economice și în alte scopuri a bunurilor în cauză.
- (13) Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) «Produse supuse accizelor» înseamnă produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice, precum și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite de legislația comunitară în vigoare, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem.»

2. La articolul 13, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot considera drept activități ale unor autorități publice activitățile organismelor de drept public care sunt exceptate în temeiul articolelor 132, 135, 136 și 371, al articolelor 374-377, al articolului 378 alineatul (2), al articolului 379 alineatul (2) sau al articolelor 380-390b.»

3. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Electricitatea, gazul, energia destinată încălzirii sau răcirii și bunurile de aceeași natură sunt considerate bunuri corporale.»

4. La articolul 17 alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate sau de energie destinată încălzirii sau răcirii prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute de articolele 38 și 39;”.

5. Secțiunea 4 a capitolului 1 din titlul V se înlocuiește cu următorul text:

„Secțiunea 4

Livrările de gaz printr-un sistem de gaze naturale, livrările de electricitate, de energie destinată încălzirii sau răcirii prin intermediul rețelelor de încălzire și de răcire

Articolul 38

(1) În cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de electricitate, sau al livrării de energie destinate încălzirii sau răcirii prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării este considerat a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care își are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită.

(2) În sensul alineatului (1), «comerciant persoană impozabilă» înseamnă o persoană impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărarea de gaz, de electricitate și de energie destinată încălzirii sau răcirii, constă în revânzarea acestor produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil.

Articolul 39

În cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de electricitate sau de energie destinată încălzirii sau răcirii prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în cazul în care unei astfel de livrări nu i se aplică articolul 38, locul livrării este considerat a fi locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv bunurile.

Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, electricitatea, energia destinată încălzirii sau răcirii sau le consumă doar parțial, se consideră că bunurile neconsumate în cauză au fost utilizate și consumate în locul în

care cumpărătorul își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.”

6. La articolul 59, litera (h), astfel cum se prevede în Directiva 2008/8/CE din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor⁽¹⁾, se înlocuiește cu următorul text:

„(h) acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de electricitate sau la rețelele de încălzire sau de răcire, sau la transportul și distribuția prin intermediul acestor sisteme sau rețele, precum și prestarea altor servicii direct legate de acestea;”.

7. La articolul 80 alineatul (1) litera (b), cuvintele „articolele 380-390” se înlocuiesc cu cuvintele „articolele 380-390b”.

8. Articolul 102 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 102*

După consultarea Comitetului pentru TVA, fiecare stat membru poate aplica o cotă redusă pentru livrarea de gaze naturale, electricitate sau de energie pentru încălzirea urbană.”

9. La articolul 136 litera (a), cuvintele „articolele 380-390” se înlocuiesc cu cuvintele „articolele 380-390b”.

10. Articolul 143 se modifică după cum urmează:

(a) după litera (f) se adaugă următoarea literă:

„(fa) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în limitele și condițiile stabilite de protocolul respectiv și de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;”

⁽¹⁾ JO L 44, 20.2.2008, p. 11.

(b) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) importul de bunuri de către organismele internaționale, altele decât cele menționate la litera (fa), recunoscute ca atare de autoritățile publice ale statului membru gazdă sau de către membri ai respectivelor organisme, în limitele și condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a organismelor sau de acordurile de sediu;”;

(c) litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem sau importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de electricitate sau de energie destinată încălzirii sau răcirii prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;”.

11. La articolul 151, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) după litera (a) se adaugă următoarea literă:

„(aa) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în limitele și condițiile stabilite de protocolul respectiv și de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;”;

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii destinate organismelor internaționale, altele decât cele menționate la litera (aa), recunoscute ca atare de autoritățile publice ale statelor membre gazdă, și membrilor acestor organisme, în limitele și condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a organismelor sau de acordurile de sediu;”.

12. În titlul X capitolul 1 se introduce următorul articol:

„Articolul 168a

(1) În cazul unui bun imobil care face parte din activele persoanei impozabile și care este folosit de către persoana

impozabilă atât în scopul activității economice, cât și pentru folosința sa personală sau cea a personalului său sau, mai general, în alte scopuri decât cele aferente activității sale economice, TVA-ul pentru cheltuielile aferente respectivului bun imobil este deductibil în conformitate cu principiile prevăzute la articolele 167, 168, 169 și 173, numai în proporția care corespunde utilizării sale în scopuri aferente activității economice a persoanei impozabile.

Prin derogare de la articolul 26, modificările în ceea ce privește proporția de utilizare a unui bun imobil menționată la primul paragraf sunt luate în considerare în conformitate cu principiile prevăzute la articolele 184-192, astfel cum sunt aplicate în statul membru respectiv.

(2) Statele membre pot, de asemenea, aplica alineatul (1) în ceea ce privește TVA-ul pentru cheltuielile aferente altor bunuri care fac parte din activele întreprinderii, pe care le vor preciza.”

13. La articolul 221 alineatul (2), cuvintele „articolele 380-390” se înlocuiesc cu cuvintele „articolele 380-390b”.

14. La articolul 287 se adaugă următoarele puncte:

„17. Bulgaria: 25 600 EUR;

18. România: 35 000 EUR.”

15. În secțiunea 2 a capitolului 1 din titlul XIII, se introduc următoarele articole:

„Articolul 390a

În conformitate cu condițiile aplicate în Bulgaria la data aderării sale, acest stat membru poate să continue să scutească transportul internațional de persoane, astfel cum se menționează la punctul 10 din anexa X partea B, atât timp cât aceeași scutire este aplicată în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 31 decembrie 2006.

Articolul 390b

În conformitate cu condițiile aplicate în România la data aderării, acest stat membru poate să continue să scutească transportul internațional de persoane, astfel cum se menționează la punctul 10 din anexa X partea B, atât timp cât aceeași scutire este aplicată în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 31 decembrie 2006.”

16. La articolul 391, cuvintele „articolele 380-390” se înlocuiesc cu cuvintele „articolele 380-390b”.

17. În anexa X, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„LISTA OPERAȚIUNILOR CARE FAC OBIECTUL DEROGĂRILOR MENȚIONATE LA ARTICOLELE 370 ȘI 371 ȘI LA ARTICOLELE 375-390b”

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cu efect de la 1 ianuarie 2011. Acestea informează de îndată Comisia în această privință.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 decembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

A. CARLGREN